

U 20/2020 rd

Statsrådets skrivelse till riksdagen om förslaget till rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 1387/2013 om befrielse från Gemensamma tulltaxans autonoma tullar för vissa jordbruks- och industriprodukter (*befrielse från EU:s autonoma tullar; jordbruks- och industriprodukter*)

I enlighet med 96 § 2 mom. i grundlagen översänds till riksdagen Europeiska kommissionens förslag av den 24 april 2020 till rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 1387/2013 om befrielse från Gemensamma tulltaxans autonoma tullar för vissa jordbruks- och industriprodukter samt en promemoria om förslaget.

Helsingfors den 28 maj 2020

Finansminister Katri Kulmuni

Specialsakkunnig Upi Talsi

FÖRSLAG TILL RÅDETS FÖRORDNING OM ÄNDRING AV FÖRORDNING (EU) NR 1387/2013 OM BEFRIELSE FRÅN GEMENSAMMA TULLTAXANS AUTONOMA TULLAR FÖR VISSA JORDBRUKS- OCH INDUSTRIPRODUKTER

1 Förslagets bakgrund och syfte

Europeiska kommissionen lade den 24 april 2020 fram ett förslag till rådets förordning om ändring av förordning (eu) nr 1387/2013 om befrielse från Gemensamma tulltaxans autonoma tullar för vissa jordbruks- och industriprodukter (COM(2020) 156 final).

Förslaget översänds i enlighet med 96 § 2 mom. i grundlagen till riksdagen så att riksdagen kan ta ställning till det, eftersom det är fråga om ett ärende som hör till Europeiska unionens behörighet och om vilket det annars med stöd av 81 § i grundlagen skulle bestämmas genom lag, eftersom det är ett skatteärende.

Målet med unionens system för tullbefrielse är att säkerställa att råvaror som används inom förädlingsindustrin och som enligt den gemensamma tulltaxan är belagda med tull fås tullfritt eller med nedsatt tullsats när unionsproduktionen är otillräcklig eller obefintlig. Förordning EU nr 1387/2013 uppdateras en gång i halvåret för att tillgodose unionsindustrins behov. De ändringar som föreslås ska tillämpas från och med den 1 juli 2020.

2 Förslagets huvudsakliga innehåll

För att säkerställa en tillräcklig och oavbruten tillgång på vissa jordbruks- och industriprodukter som produceras i en otillräcklig eller obefintlig mängd i unionen, och för att undvika störningar på marknaderna för dessa produkter, har dessa varor genom rådets förordning (EU) nr 1387/2013 helt eller delvis befriats från Gemensamma tulltaxans autonoma tullar.

Gruppen för tulltaxefrågor av ekonomisk art, som består av delegationer från alla medlemsstater samt Turkiet, har hjälpt kommissionen att bedöma detta förslag. Gruppen sammanträdde tre gånger innan den enades om de ändringar som ingår i förslaget. Mötena hölls i Bryssel under perioden 14.11.2019–24.1.2020. Under mötena behandlades ansökningar om autonoma tullbefrielser och tullkvoter som ska börja gälla fr.o.m. den 1 juli 2020.

Under denna omgång hade 85 nya ansökningar om tullbefrielse och 94 ansökningar om ändring lämnats in. Vid granskningen beaktades bland annat kommissionens meddelande ”Europa på väg – Hållbar mobilitet i EU: säker, uppkopplad och ren”, som antogs den 17 maj 2018 i syfte att främja produktionen av inbyggda batterier i unionen och som särskilt hänför sig till elbilar. Meddelandet är kopplat till EU-initiativet European Battery Alliance. Målet är att skapa ett konkurrenskraftigt ekosystem för batterier i unionen. Man vill stärka självförsörjningen i hela värdedekjan från råvaror till battericeller och färdiga batterier, inbegripet användningen av batterier i industrin och deras slutliga omhändertagande och återvinning. Batterier utgör ett spetsprojekt inom teknologi i EU, eftersom batterier anses ha synnerligen stor betydelse för teknologin och elbilsindustrin, bland annat när det gäller att stärka den framtida konkurrenskraften och uppfylla EU:s miljömål. En annan central fråga som behandlades var kemikalier som är skadliga för miljön och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 om registrering, ut-

värdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach-förordningen). Målet är att varor som ingår i Reach-förteckningen inte längre ska omfattas av förfarandet när bättre, ersättande produkter har utvecklats. Det är inte önskvärt att främja import av farliga kemikalier genom befrielse eller kvoter.

Efter granskningen ansåg kommissionen att fullständig eller delvis tullbefrielse är motiverad för vissa nya produkter som för närvarande inte anges i bilagan till förordningen. Dessutom bör det endast beviljas delvis befrielse från tullar för vissa produkter som för närvarande är föremål för fullständig befrielse. När det gäller vissa andra produkter är det nödvändigt att ändra villkoren för produktbeskrivningen, klassificeringen, tullsatserna, slutanvändningen eller datumet för obligatorisk översyn. Produkter för vilka tullbefrielse inte längre ligger i unionens ekonomiska intresse föreslås utgå ur bilagan. Ändringarna anges i förslaget till förordning och dess bilaga. Med stöd av förordningen ändras bilagan till förordning (EU) nr 1387/2013 i enlighet med bilagan till den föreslagna förordningen.

Under denna omgång lämnade Finland inte in några egna ansökningar. De föreslagna ändringarna gav inte anledning till några kommentarer.

Det föreslås att förordningen träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning. Förordningen ska tillämpas från och med den 1 juli 2020.

3 Förslagets rättsliga grund och förhållande till subsidiaritetsprincipen

Den rättsliga grunden för förordningen är artikel 31 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, där det föreskrivs att tullsats i den gemensamma tulltaxan ska fastställas av rådet på förslag från kommissionen. Detta omfattar även en ändring av och befrielse från tullar. En rådsförordning är därför det lämpliga instrumentet. Förordningen ska antas av rådet med kvalificerad majoritet.

Förslaget avser ett område där unionen har exklusiv befogenhet. Subsidiaritetsprincipen är därför inte tillämplig. Förslaget anses överensstämma med proportionalitetsprincipen eftersom åtgärderna syftar till att förenkla förfarandena för aktörerna inom utrikeshandeln. Förordningen går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de eftersträfvade målen i enlighet med artikel 5.4 i fördraget om Europeiska unionen. Åtgärderna är också i linje med kommissionens meddelande om autonoma tullbefrielser och tullkvoter (EUT C 363, 13.12.2011, s. 6).

4 Behandling av förslaget i Finland och i EU

Ärendet har beretts vid finansministeriet i samarbete med Tullen och samordnats genom skriftligt förfarande i sektion EU5 (tulltekniska frågor) den 13 maj 2020.

Ärendet behandlas av Europeiska unionens råd under våren och början av sommaren. På grund av den situation som uppkommit till följd av covid-19-epidemin kan tillfälliga avvikelser från rådets arbetsordning förekomma under behandlingen (bl.a. skriftliga förfaranden). Målet är att förslaget ska antas av rådet kring mitten av juni.

5 Lagstiftningen i Finland, inklusive Ålands ställning

Ärendet hör inte till landskapet Ålands lagstiftningsbehörighet.

6 Förslagets konsekvenser

Kommissionen har inte gjort någon konsekvensbedömning för förslaget eftersom den anser att det är fråga om rent tekniska ändringar som endast rör de befrielser som anges i bilagan till rådets förordning (EU) nr 1387/2013.

Enligt den finansieringsöversikt som bifogats förslaget till förordning får förslaget ekonomiska konsekvenser för unionens egna medel. De ändringar som föreslås beräknas medföra en inkomstförlust på cirka 5,6 miljoner euro per år (80 procent av de tullar som inte kommer att tas ut). Medlemsstaterna får behålla 20 procent av tullarna i uppbördskostnader. Effekterna för Finlands del beror på hur stora mängder av varan i fråga Finland importerar till unionen. När det gäller Finlands import uppgår inkomstförlusten till 20 procent av de tullar som inte tas ut till följd av förslaget till förordning.

7 Statsrådets ståndpunkt

Statsrådet anser att förslaget kan godkännas.